

Text našeho vydání je upravován podle edičních zásad České akademie věd a umění z r. 1947, podle zkušeností Národní knihovny (Orbis) i podle zkušeností Ústavu pro českou literaturu. Upravujeme dále podle dnešní pravopisné normy Nerudův *usus* ve psaní slov cizích a jmen vlastních. Jména vlastní uvádíme na správný tvar, u slov cizích ponecháváme přepis Nerudův tam, kde si nejsme jisti, jak Neruda slovo vyslovoval. Nerudovu transkripci cizích slov ponecháváme proto jen v ojedinělých případech: atelýr, relíf, abonnement (55, 18), postillonem (66, 15), revolvrem (149, 4), engagementu (335, 22), medalií (375, 1).

Místo velkých písmen dáváme malá v těchto případech: Pánbůh, pánu Bohu, Bůh, Vánoce, Koleda, Velkonocům; i v osloveních: Vašeho (95, 25), Vaší (107, 7), Vás (151, 21 a 22), Vy (207, 11).

Z tvaroslovných dobových zvláštností ponecháváme trojvýhodné ryzý a z téhož důvodu zachováváme také instrumentál přátely, protože Jan Neruda má i akusativ přátely. Syntakticky vkládáme čárku tam, kde chybí podle našich dnešních zvyklostí, na př.: neobnášely víc, než obnáší (177, 24), dobře, ať je tedy (202, 9) a pod. Obráceně rušíme čárku: Frankfurtu, došlo (310, 13). Konečně poněkud měníme interpunkci v těchto případech: jako když bičem mrská! ať chytali (265, 20) — jako když bičem mrská“, ať chytali...; pováženou: Pravda-li (267, 27) — pováženou: pravda-li...; sloužili jí ve všech oborech (294, 13—14) — sloužili jí. Ve všech oborech...; na str. 366 dáváme za název místo tečky čárku a pak ihned pokračujeme v textu: Prof. Dr. Emil Weyr, řádný...; na str. 46, ř. 27 vložili jsme pro srozumitelnost pomlčku před slovo *bratři* (v originále: *líbají se bratři!*).